

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 289/2017-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 26. apríla 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti DAMS Slovakia, spol. s r. o., Široké 118, zastúpenej advokátom JUDr. Alexejom Přečkom, Advokátska kancelária, Ostravská 626, Praha 18, Česká republika, smerujúcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4 Cb 1/2009 zo 6. novembra 2014 a uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Obdo V 22/2015 z 29. novembra 2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti DAMS Slovakia, spol. s r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. apríla 2017 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti DAMS Slovakia, spol. s r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), smerujúca proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 4 Cb 1/2009 zo 6. novembra 2014 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“) a uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súdu dovolacieho sp. zn. 2 Obdo V 22/2015 z 29. novembra 2016 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“).

2. Zo sťažnosti vyplýva, že najvyšší súd napadnutým uznesením odmietol dovolanie sťažovateľky proti rozhodnutiu odvolacieho (najvyššieho) súdu sp. zn. 5 Obo 52/2014 z 26. marca 2015. Sťažovateľka následne v 6 bodoch opísala predmet obchodnoprávneho sporu pred všeobecnými súdmi a na adresu rozhodovania všeobecných súdov konštatovala, že „... pri respektovaní ústavných práv, povinností a svobod, zejména s ohľadom na právo žalobkyně na graduovaný výkon soudní moci, práva znalého soudce, za platnosti všech obecných i zvláštních zásad výkonu a užití soudní moci - platilo by ústavně zaručené právo na spravedlivý a objektivní soudní proces v celém průběhu meritorní věci a ve všech procesních stupních počínaje zahájením v roce 2002 až doposud. Bohužel, nikoliv okrajově, ale v podstatě imanentním, bezskrupulozním subjektivistickým náhledem ve věci, obcházením, ba přímo ignorovaním platných kogentních ustanovení zákona jakož i úplným odstavením závazných konkrétních práv a povinností smluvních stran se smlouvy o dílo, zafixoval se v procesu pouze zdánlivý stav jako by pravý objektivní skutkový stav záležel v opakujících se tezích a nálezech senátu NS SR naposledy zopakovaný a prohloubený v odůvodnění z rozsudku NS SR č. 5Obo/52/2014-337 z 26.3.2015 opodstatňující a potvrzující úmyslné zmatečnosti, připuštěné a použité prvoinstančním soudem na základě prostého pokynu předchozího posledního v řadě odvolacího rozhodnutí NSSR. TOTO ovšem představuje nikoliv průchod spravedlnosti za podmínek respektování zákonnosti a principu právního státu - nýbrž jde o jasné konkrétní projevy nepřehlédnutelné účelové zmatečnosti, ale rozhodně i deformování platného práva i objektivní judikatury.“

3. Sťažovateľka následne navrhla:

„Navrhujeme, aby Ústavní soud vyhověl podané ústavní stížnosti a v nálezu zrušil rozsudky KS Košice č. 4Cb/1//2009 a rozsudek NS SR 5ObdoV/22/2015, a přikázal věc KS Košice k novému projednání a rozhodnutí, včetně nového rozhodnutí o nákladech řízení.“

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola

vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

5. Predovšetkým treba uviesť, že v rámci obsahu sťažnosti sa sťažovateľka nedomáha vyslovenia porušenia niektorého základného práva alebo slobody, či ľudského práva a základnej slobody (požiadavka vyplývajúca z čl. 127 ústavy a § 49 zákona o ústavnom súde). V sťažnosti sťažovateľka ani len neoznačuje konkrétny článok ústavy a ani sa nedomáha vyslovenia porušenia konkrétneho článku ústavy zo strany orgánov verejnej moci.

5.1 V nadväznosti na uvedené je potrebné doplniť, že sťažovateľka ani v petite sťažnosti neuvádza, ktoré základné práva alebo slobody, či ľudské práva a základné slobody mali byť porušené [požiadavka vyplývajúca z § 20 ods. 1 a § 50 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde].

5.2 Ďalej absentuje ústavne relevantná argumentácia, a to, v čom (v ktorých právnych záveroch všeobecných súdov z napadnutých rozhodnutí) sťažovateľka vidí porušenie jej konkrétnych ústavných práv. Inak povedané, sťažnosti chýba jej relevantné odôvodnenie (požiadavka vyplývajúca z § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

5.3 Navyše sťažovateľka k svojej sťažnosti nepriložila kópiu napadnutého uznesenia najvyššieho súdu (požiadavka vyplývajúca z § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

5.3 Čo sa týka napadnutého rozsudku krajského súdu (ktorého kópiu sťažovateľka priložila k sťažnosti), ústavný súd konštatuje, že ide o prvostupňové rozhodnutie, proti ktorému bolo prípustné odvolanie. V tomto prípade ústavný súd, uplatňujúc princíp subsidiarity (čl. 127 ods. 1 ústavy), nemá právomoc na preskúmanie napadnutého rozsudku krajského súdu, keďže existoval iný, odvolací, súd, ktorý bol oprávnený poskytnúť právam sťažovateľky účinnú ochranu (rozhodnutie odvolacieho súdu sťažovateľka nenapáda).

5.4 Z uvedených dôvodov je potrebné sťažnosť odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vo vzťahu k najvyššiemu súdu pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí a vo vzťahu ku krajskému súdu pre nedostatok právomoci ústavného súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. apríla 2017